

Krajského úřadu Zlínského kraje
Odboru ŽP a zemědělství
třída Tomáše Bati 21
761 90 Zlín
podatelna@kr-zlinsky.cz

E-mail se zaručeným elektronickým podpisem

27. 12. 2016

Doplnění odvolání č. 1 o důvody proti povolení výjimky k zásahu do biotopů 17 chráněných druhů živočichů v trase celé stavby „Rychlostní silnice R49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ délky 18 km – k č.j.: KUZL 46784/2016 ze dne 28. 11. 2016

Krajský úřad Zlínského kraje (dále jen KÚ) na základě žádosti ŘSD ČR ze 30. 6. 2016 o povolení škodlivého zásahu stavby silnice R4901 délky cca **18 km** povolil dle § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb. (dále jen ZOPK) výjimku ke škodlivému zásahu do biotopů **17 zvláště chráněných druhů živočichů** svým rozhodnutím ze dne **28. 11. 2016, č.j. KUZL 46784/2016**, které obsahuje **9 podmínek**. Tento úsek je částí silnice/dálnice R49 Hulín – st. hranice délky cca **59 km**, tzn. že výjimka se týká cca **31 % délky této stavby**.

Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu (dále jen Děti Země) jako účastník předmětného řízení proti tomuto rozhodnutí podaly v zákonném termínu dne **15. 12. 2016** od doručení napadeného rozhodnutí dne 30. 11. 2016 **odvolání**, přičemž v něm uvedly, že **odůvodnění zašlou do 10 dní, tj. do 27. 12. 2016**, čímž níže tak činí.

Odůvodnění:

1. K uloženým podmínkám

Z **podmínky č. 1** není zřejmé, kdo, kdy a jak bude tento soukromý ekodozor najatý „přátelským“ ŘSD ČR ze strany OOP kontrolovat a stav věci zveřejňovat (např. účastníkům řízení) a mít na něho vliv, neboť jednak u něho existuje velmi vysoké korupční riziko a jednak cílem jeho práce nemusí být ochrana veřejných zájmů, ale získání bezpracného vysokého zisku předstíráním ekologické činnosti na staveništi.

Současně je absurdní, aby tento tzv. ekodozor prováděl svou tzv. ekologickou činnost je při výstavbě silnice, protože dotčené biotopy budou, resp. mnohé už dávno jsou, zničené již při terénních pracích jako je např. archeologický výzkum, sběr orníčních a podorníčních vrstev, pojižděky terénních vozidel, pohyb lidí apod. Uložit podmínku č. 1 jen pro období výstavby je nelogické a v rozporu se zájmy zákona č. 114/1992 Sb. (dále jen ZPK)

Řešením může být změna podmínky tak, že ekodozor nebude moci vykonávat firma HBH Projekt a firma EKOLA a ani nikdo z jejich zaměstnanců aneb ekodozor bude provádět zástupce AOPK jako nezávislá státní organizace a jako povinný subjekt dle zákona č. 123/1998 Sb. (ŘSD ČR informace o své činnosti před veřejností úmyslně a opakovaně tají, tzn. účelově porušuje informační zákon). A také, že tento tzv. ekodozor bude provádět svou činnost ihned, tj. při provádění terénních prací v trase silnice, které jsou dle názoru Děti Země mnohdy nezákonné, pokud chybí k ničení dotčených biotopů výjimka.

Podmínka č. 1 bez řádných veřejných kontrolních mechanismů jednoznačně privatizuje obranu a ochranu veřejných zájmů, které má hájit veřejná moc, nikoliv soukromé firmy v ČR s vysokým korupčním potenciálem. Navíc není zřejmé, komu a kdy

by se tato soukromá firma (ekodozor) zodpovídala a posílala své zprávy o monitoringu (dokumentaci), která by byla jejím majetkem a veřejnost by se k ní nemohla nikdy dostat (ŘSD ČR takové informace úmyslně utajuje několik let).

Pokud nebude uloženo, komu (KÚ) a kdy (každý rok) má být tato dokumentace posílána, pak je logické, že žádná se provádět ani nebude. Je proto nutné, aby v podmínce bylo uloženo, že ekodozorem bude státní instituce, včetně podrobnějšího popisu jeho činnosti, tzn. kontrolní činnost se bude týkat terénních i stavebních prací až do kolaudace, a především, že tato činnost bude transparentní, tzn. dosažitelná veřejnosti dle práva na informace.

V podmínce č. 2 se bizarně uvádí, že s ohledem ochrany čmeláků budou stavební práce zahájeny od 1/2 září do konce března. Tato podmínka všem čmeláky zcela zničí, nikoliv, že by je ochránila, neboť čmeláci budou (a možná již dávno jsou nezákonným postupem ŘSD ČR) zlikvidovány různými nelegálními terénními pracemi bez povolené výjimky. KÚ zřejmě pod politickým tlakem mocných zcela rezignoval na ochranu veřejných zájmů.

KÚ nemusí předstírat, že postupuje dle ZOPK, takže stačí tuto podmínku jako zbytečnou zrušit (postup KÚ má ovšem znaky trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby). Nicméně Děti Země postupují dle svých stanov, takže žádají, aby tato podmínka začínala souslovím „Terénní a stavební práce budou zahájené...“.

Tvrzení KÚ na str. 66, že podmínka č. 2 zaručí částečnou ochranu čmeláků, je tak nepravdivá a zavádějící.

V podmínce č. 3 se správně uvádí, že různé vodní stavby nebudou pastmi pro drobné živočichy. Ovšem chybí konkrétní parametry, které má ŘSD ČR či najaté stavební firmy splnit. Samy Děti Země nemají tak bujnou fantazii či odborné vzdělání, takže si nedovedou představit, o jaké parametry by se mělo jednat. Přitom jedním z cílů činnosti ŘSD ČR je v řadě případů nehorázně utrácet veřejné prostředky a tyto skutečnosti před veřejností tajit a cílem stavebních firem je získat zisk. Jen stěží si lze přetavit, že tuto formální podmínku bude někdo plnit.

V podmínce č. 4 opět zcela absentuje aspoň předstíraná ochrana dotčených biotopů během terénních prací. KÚ zřejmě svou nečinností či předstíráním dohledu nad dodržováním ZOPK ví, že terénní práce již proběhly, takže už není co chránit – jiné logické vysvětlení Děti Země nenapadá. Děti Země proto v souladu se svými stanovami žádají, aby do této podmínky bylo dodatečně zahrnuto sousloví „v důsledku terénních a stavebních prací...“

V podmínce č. 5 je snaha na ochranu vodních toků a raka říčního. Ovšem podmínka opět jen předstírá jakési eliminační opatření, protože je opět jen formální (je nekonkrétní): netýká se i „terénních prací“, jen stavebních (dělat monitoring jen před zahájením stavebních je zcela zbytečné vyhazování veřejných prostředků, pokud to ovšem není jedním z cílů KÚ, jestliže neproběhnul i před zahájením terénních prací), odsun raka na nijak geograficky přesněji definované místo je nesprávné (chybí i důkazy, že nové lokality jsou hodné na to, aby během výstavby cca 10 let, tam raci vůbec přežili).

Zásadní také je, že ze spisu není nijak věrohodně doloženo, že ŘSD ČR bude požadavek na změnu vyústění silniční kanalizace akceptovat a zda jsou technicky reálné. Rovněž ze spisu není zřejmé, že tyto špinavé vody nejsou pro raka říčního jako indikátor čisté vody smrtící.

Positivní sice je, že monitoring výskytu raka po dostavbě silnice má být předáván každoročně na KÚ, nicméně bizarní je, že ŘSD ČR nebude muset před tím cca 10 let během výstavby silnice informace o stavu biotopů a vzácných živočichů dávat nikomu, resp. nikdo z veřejnosti se nikdy nedoví, co se dělo na stavbě, protože ŘSD ČR své zápisy nebude povinna nikomu dávat. To je skutečně bizarní způsob ochrany přírody v ČR!

Důkazem toho, že požadavek KÚ na přemístění vyústění silniční kanalizace je spíše zbožné přání a že od ŘSD ČR nelze čekat splnění této části podmínky č. 5 dokládá i tvrzení KÚ na str. 66 napadeného rozhodnutí, kde uvádí, že „Je žádoucí...“. Logičtější by byl tvrzení „Je bez podmíněně nutné...“. Podmínka č. 5 tak nezaručí skutečnou a důslednou ochranu raka říčního, jde jen formální úřednické pydepe.

V podmínce č. 6 se sice správně používá pojem „zemní práce“ a jsou v ní náznaky snahy po dočasném kompenzačním opatření na ochranu skokana štíhlého, tj. výstavba náhradní vodní nádrže. Nicméně podmínka je nekonkrétní, neboť neobsahuje lokalizaci nádrže, její tvar, rozměry, dobu její výstavby (např. před zahájením zemích a stavebních prací)

a doklady o její udržitelné funkčnosti např. 10 let, kdy se bude silnice stavět. Přitom informace o nových nádržích jsou např. v publikaci „Ochrana obojživelníků“ od Mikátové a Vlačná.

V podmínce č. 7 se jistě správně požaduje výstavba stěny výšky 4 metry na ochranu netopýrů, nicméně Děti Země postrádají konkrétní parametry, tzn. z jakého má být materiálu (doporučují dřevo), zda má být průhledná či ne (doporučují neprůhlednou). V tomto smyslu je takto uložená podmínka opět nekonkrétní a je nutné ji doplnit. Tímto tématem se přitom odborně zabývá spolek ČESON (<http://www.ceson.org/kontakty.php>).

2. Nepřezkoumatelnost důvodů pro výjimku u vydry říční, raka říčního a rosničky zelené

Napadené rozhodnutí mj. povoluje výjimku ke zničení biotopů a jedinců výše uvedených tří druhů živočichů. Nicméně tato skutečnost není nijak nikde podrobně konfrontována s rozhodnutím Správy CHKO Litovelské Pomoraví ze dne 20. 1. 2010, č.j. S/00295/LM/2009-00001/LM/2010, které bylo potvrzeno rozhodnutím MŽP ze dne 17. 5. 2010, č.j. 562/570/10, 2008/ENV/10. Z těchto rozhodnutí přitom vyplývá, že výjimka pro tyto tři druhy povolena nebyla a toto zjištění bylo řádně odůvodněno!

Z napadeného rozhodnutí ke stejné stavbě R4901 a ani nikde ze spisu není ovšem Dětem Země zřejmé, jaké konkrétní podmínky se změnilly, že KÚ výjimku nyní povolil (politický nátlak, korupční vlivy, nějaké odborné skutečnosti?). Přitom jde o zásadní skutečnost, zvláště když se jedná o povolení VÝJIMKY ze zákona a tedy o vydání pouhého správního rozhodnutí. KÚ přitom tento rozpor v rozhodování dokonce zatajil, ačkoliv bylo jeho povinností si shromáždit všechny podklady od odborných institucí, jakým je zejména Správa CHKO Litovelské Pomoraví či AOPK ČR.

V tomto smyslu je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť je nepřezkoumatelné pro absenci důvodů, jak je možné, že výjimka pro tyto 3 druhy vzácných živočichů před 6 lety povolena nebyla a nyní, když řízení vede KÚ, najednou povolena byla a navíc KÚ utajil rozhodné skutečnosti v této věci – celé řízení k těmto druhům. Postup KÚ tak opět nese znaky trestního jednání zneužití pravomoci úřední osoby.

3. Ke škodlivému dotčení druhů chráněných ES

Výjimka se týká zničení biotopů **4 druhů je chráněných ES**, (rak říční, rosnička zelená, skokan skřehotavý a skokan štíhlý), takže je mj. nezbytné doložit neexistenci jiného uspokojivého řešení a udržitelnost jejich biotopů. Napadené výjimka byla povolena dle § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. c) ZOPK.

Ust. § 56 odst. 1 ZOPK: „Výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle § 46 odst. 2, § 49 a 50 v případech, kdy **jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody**, nebo v zájmu ochrany přírody, povoluje orgán ochrany přírody. U zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které jsou předmětem ochrany podle práva Evropských společenství¹⁰), lze výjimku podle věty první povolit jen tehdy, pokud je dán **některý z důvodů uvedených v odstavci 2, neexistuje jiné uspokojivé řešení a povolovaná činnost neovlivní dosažení či udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany.**“

Ust. § 56 odst. 2 písm. c) ZOPK: „Výjimku ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů lze povolit v zájmu veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo z jiných naléhavých důvodů převažujících veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru a důvodů s příznivými důsledky nesporného významu pro životní prostředí.“

Z napadeného rozhodnutí nikde přezkoumatelně nelze zjistit, zda rozhodnutí ve vztahu k druhům živočichů chráněných ES splňuje tyto podmínky ZOPK.

Navíc výjimka se týká stavby délky 18 km, takže jen stěží lze v souladu se zákonem argumentovat převahou veřejného zájmu dálniční sítě Evropy či EU nebo ČR, neboť jde o irelevantní skutečnosti. Správně se musí argumentovat tím, v čem spočívá převaha veřejného zájmu právě 18 km silnice R49. V rozhodnutí je nepřezkoumatelně a tendenčně popsána převaha veřejného zájmu, která vůbec není ničím konkrétním a věrohodným doložena.

Tvrzení KÚ na str. 111 o tom, že silnice R4901 délky 18 km, která zničí poslední zbytky vzácných biotopů v jednotvárné zemědělské krajině, bude údajně „**přínosem pro životní prostředí... zejména bude snížena hluková zátěž, imise prachu... dojde ke zlepšení životního prostředí občanů žijících v těchto obcích**“ je **nepravdivé, účelové zavádějící a také**

nepřezkoumatelné, neboť chybějí konkrétní důkazy ve spisu, přičemž na tvrzení ŘSD ČR nelze v žádném případě spoléhat, neboť jeho vedení nedokáže rozlišit mezi šířením pravdivých a polopravdivých tvrzení, účelově zavádějících, manipulativních a nepravdivých tvrzení (důkazem jsou např. termíny a ceny výstavby dálnice D8 Lovosice – Řehlovice).

Naopak je soudně doloženo, že silnice R4901 svými nadlimitními intenzitami hluku poškozuje pohodu obyvatel obce Alexovice. Důkazem je rozsudek Městského soudu v Praze ze dne **14. 12. 2011, č.j. 10A 149/2010 – 74-80**, který zrušil pravomocné stavební povolení pro silnici R4901 v úseku 5,4 – 10,9 km, které vydalo MD, mj. i proto, že ŘSD ČR zcela ignorovalo vyšší hluk v obci Alexovice. **Městský soud přitom odmítl nepravdivé tvrzení ministra dopravy (a MD), že absence výjimky dle § 56 ZOPK není překážkou pro vydání stavebního (!!!).**

Stejně **nepravdivé a účelově zavádějící či nepřezkoumatelné** je i tvrzení KÚ (či ŘSD ČR, těžko se to odlišuje) na str. 111 napadeného rozhodnutí, že KÚ „*nenalezl jiné uspokojivé řešení*“, neboť z napadeného rozhodnutí i ze spisu nic takového nevyplývá – nejsou v ní žádné odborné studie (dopravní, ekonomické, územní, právní, ekologické), že neexistuje jiné technické řešení zlepšení života obyvatel v různých vesnicích na Zlínsku, než výstavba 4pruhové velkokapacitní silnice mezi Hulínem a Fryštákem.

Naopak bylo soudně doloženo, že silnice R4901 nadlimitně zvýší hluk v obci Alexovice! Tato skutečnost ovšem není v žádném případě veřejným zájmem, jak se snaží manipulativně KÚ na str. 111 napadeného rozhodnutí tvrdit – navíc s odkazem na § 3 správního řádu.

4. Nesplnění podmínek § 56 zákona č. 114/1992 Sb. a nepřezkoumatelnost důvodů k povolení výjimky

Základní otázkou, tj. splněním přísných požadavků § 56 ZOPK k povolení výjimky, se napadené rozhodnutí zabývá na těchto místech:

- str. 44 v rozsahu 1/2 strany, resp. tří odstavců, kde KÚ opakuje tvrzení ŘSD ČR z jeho žádosti
- str. 55 v rozsahu 1/2 strany, resp. pěti odstavců, kde KÚ opakuje tvrzení ŘSD ČR z jeho žádosti

Napadené rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné, protože bylo vydáno v rozporu s požadavky § 56 ZOPK ve vztahu k § 2 odst. 4, k § 3 a k § 68 odst. 3 správního řádu. V napadeném rozhodnutí především chybějí konkrétní úvahy KÚ, jak naložil s podklady ve spisu (mnohé z nich ani do spisu z úřední povinnosti nevložit, zřejmě mu v tom bránil nějaký politický tlak či korupční vlivy), jak naložil s výše uvedenými a dalšími relevantními právními předpisy apod.

KÚ sice chvályhodně na str. 44 napadeného rozhodnutí stručně popisuje důvody, proč žadatel o výjimku žádá, přičemž v tomto popisu samozřejmě není povinností KÚ odlišovat pravdivá a nepravdivá tvrzení či řešit absenci důkazů, které by tvrzení žadatele podpořily.

Děti Země pro ilustraci předkládají některá tvrzení ŘSD ČR ze str. 44 napadeného rozhodnutí, která jsou buď nepravdivá či účelově zavádějící nebo nevěrohodná, tzn. nepřezkoumatelná pro absenci důkazů ve spisu nebo dokonce irelevantní, neboť se řízení vůbec netýkají.

- 1) účelem dálnice D49 je převést vysoké intenzity silniční dopravy z silnice přes Zlín, Otrokovic, Holešov, Hulín...: nepravdivé a nedoložitelné tvrzení, navíc není zřejmé, co znamená vysoké intenzity, irelevantní – předmětem řízení je stavba R4901, nikoliv úplně jiná stavba R49/D49
- 2) na slovenském území pokračuje stavba D49 jako R6 k Púchovu: nepravdivé a irelevantní tvrzení, protože ŘSD ČR nedoložilo žádné konkrétní technické řešení, že by silnice R49 (dálnice D49) vůbec ke státní hranici se SR vedla (jde o výmysl), navíc předmětem řízení je stavba R4901 (příp. D4901), nikoliv R49/D49 nebo R6

- 3) veřejný zájem na výstavbu R4901 je doložen v ÚP obcí: zavádějící a nepravdivé, protože ÚP pouze zajišťují územní ochranu nějaké stavbě, nikoliv že by dokládaly její veřejný zájem – naopak dokládají jen politický zájem zástupců kraje a obce (laiků) na určité uspořádání území
- 4) převaha veřejného zájmu je doložena souhlasným stanoviskem EIA, její soulad se ZÚR Zlínska a vydané územní rozhodnutí, prokazatelné snížení intenzit emisí a hluku v okolních obcích, zvýšení bezpečnosti silničního provozu: nepravdivé, irelevantní, zavádějící, manipulativní, neboť žádné souhlasné stanovisko EIA nemůže převahu veřejného zájmu dokladovat, což vyplývá z účelu zákona č. 100/2001 Sb., soulad se ZÚR jen dokládá územní ochranu nějaké hypotetické stavby, která se nemusí nikdy realizovat (příkladem jsou komunistické plány na výstavbu několika jaderných elektráren po celé ČSSR či čubakanál Dunaj-Odra-Labe), chlubit se nezákonně vydaným územním rozhodnutím bez výjimky dle § 56 ZOPK je slušný cynismus, který umí praktikovat jen vrchnostenská moc v podobě ŘSD ČR a navíc územní rozhodnutí je dokládá územní ochranu nějakého konkrétního záměru, nikoliv nutnost jeho skutečné realizace nebo dokonce převahu veřejného zájmu, žádné prokazatelné a konkrétní (kde, kdy, jak) snížení intenzit emisí a hluku ze silniční dopravy ze žádosti a ani spisu vůbec nevyplývá, resp. naopak z rozsudku městského soudu ze dne **14. 12. 2011, č.j. 10A 149/2010 – 74-80** o zrušení pravomocného stavebního povolení pro silnici R4901 v úseku 5,4 – 10,9 km vyplývá reálné zvýšení hluku v obci Alexovice automobily a rovněž chybí jakékoliv důkazy o tom, že výstavbou R4901 dojde ke zvýšení bezpečnosti silniční dopravy např. ve Zlíně apod.: chybí důkazy (studie) o tom, kde k tomuto jevu skutečně dojde, v jakém časovém horizontu a jak dlouho se udrží, např. aspoň 20 let
- 5) zničení posledních zbytků zachovalé cenné přírody v rozsáhlém zemědělském území se všemi negativními lidskými vlivy (chemizace, absence prvků ÚSES apod.) je přijatelné: nepravdivé a nepřezkoumatelné, neboť naopak na tomto území s obrovskými zemědělskými lány je naopak žádoucí provádět jeho revitalizaci (renaturalizaci) ve prospěch rozšíření ÚSES, zejména mokřadů, lesa, remízků, vodních ploch (mokřadů), např. na ochranu před větrnou a vodní erozí, nikoliv realizovat nějaké betonování

KÚ na str. 55 napadeného rozhodnutí pak jen opakuje, že se vším tím, co žadatel v žádosti (výše) uvedl, se plně ztotožňuje, neboť ve spisu má všechny podklady, které dokazují veřejný zájem na výstavbu R4901 a dokonce R49 (hloupost, protože taková stavba technicky vůbec neexistuje!) a také převahu veřejného zájmu realizovat silnici R4901 nebo silnici R49 (KÚ účelově nerozlišuje, co je předmětem řízení o výjimce, místy píše, že dokonce silnice R55 a nebo dálnice D1) a nezákonný škodlivý zásah je přípustný.

Odvolatel tento způsob vedení a ukončení správního řízení (jen opsání názorů žadatele) považuje za nezákonný, neboť je nemyslitelné, aby správní rozhodnutí „sepsal“ žadatel, místo správního orgánu. Přitom řada tvrzení žadatele, jak Děti Země doložily výše, jsou nepodložené spekulace a irelevantní a nepravdivá tvrzení.

Zásadní rozpor je především v tom, že žadatel i KÚ argumentují výhodami (pozitivami) zcela jiné stavby, než jaká se týká předmětu žádosti. Žadatel požádal o výjimku ze zákona pro silnici R4901 délky 18 km, nikoliv o silnici R49 (dálnici D49), u které navíc ani neexistuje celá konkrétní trasa, neboť celá silnice R49 nemá souhlasné stanovisko EIA. Jen stěží tak lze tvrdit, že se tato stavba bude realizovat, i když je územně chráněná v ZÚR, takže nejde o zásadní věc pro předmětné řízení.

Celá konstrukce žadatele, kterou postavil na výstavbě hypotetické stavby jménem R49, je tak pro předmětné řízení mylné, neboť předmětem je výjimka pro 18 km silnice R4901, takže je nezbytné, aby KÚ posoudil všechna pozitiva a negativa právě této stavby z hlediska § 56 zákona č. 114/1992 Sb., nikoliv jen hypotetická a spekulativní pozitiva a negativa celé silnice R49 (dálnice D49), zvláště když její trasa z technického hlediska vůbec neexistuje: takže logicky chybějí např. údaje o tom, že celá hypotetická silnice R49/D49 může způsobit významný negativní vliv na desítky vzácných druhů organismů, včetně chráněných NATURA 2000, nikoliv jen na ty, které jsou předmětem tohoto řízení.

Žadatel si tak musí vybrat, buď bude žádat o výjimku pro celou silnici R49, tzn. posoudí se z hlediska § 56 cit. zákona všechna negativa a pozitiva, resp. oba veřejné zájmy (ochrana dotčených biotopů a výstavba silnice), anebo požádá o výjimku jen pro R4901 délky 18 km této stavby a pak musí být také tato stavba skutečně předmětem řízení o výjimce, nikoliv nějaká jiná úsek

R49 nebo dokonce technicky neexistující úseky R49/D49 nebo bizarně nějaké již hotové dálnice a silnice ve Zlínském kraji či v sousedních krajích.

Předmětem řízení vládní žadatel, který jen stěží může tvrdit skutečnosti či dokonce nedoložené hypotézy, které se týkají zcela jiné stavby či neexistujících staveb, takže neexistuje, resp. vůbec neexistují konkrétní negativní vlivy takové stavby na životní prostředí, včetně zájmů chráněných § 56 cit. zákona.

Z tohoto hlediska je postup KÚ, opsáním spekulací a nepodložených tvrzení ŘSD ČR, nezákonný a také nepřezkoumatelný neboť jednak má dle § 68 odst. 3 správního řádu správní orgán rozhodovat sám, nikoliv, aby to za něj dělal žadatel, a jednak tvrzení ŘSD ČR nelze akceptovat, aniž by bylo podloženo obsahem spisu – např. tvrzení, že silnice R49 probíhá až na Slovensko, niž žádná taková konkrétní trasa neexistuje, neboť nebyla vybrána procesem EIA, pouze je územně v ZÚR chráněno nějaké území (R4901 také nemá žádný mezinárodní význam, neboť začíná a končí na území ČR).

Zcela zavádějící je také tvrzení ŘSD ČR a KÚ, že stavba R4901 nemá žádné jiné uspokojivé řešení, protože jím je prokazatelně např. jiná její šířka jiná trasa nebo Nulová varianta (bez výstavby). V popisu stavby R4901 ze strany ŘSD ČR, které KÚ jen opsal, pak chybějí doklady, v čem je její veřejný význam, kromě ochrany území v ZÚR a ÚP obcí v rámci stavebního zákona, což jsou ovšem pro požadavky § 56 cit. zákona irelevantní skutečnosti, neboť řízení o výjimce neřeší soulady stavby s ÚPD, ale převahu veřejného zájmu na realizaci takové stavby nad veřejným zájmem chráněných zákonem č. 114/1992 Sb.

V tomto smyslu je následující tvrzení ŘSD ČR/KÚ na str. 55 napadeného rozhodnutí směsicí bezobsažných nesouvisajících skutečností a nepodložených hypotéz a nepravdivých skutečností, které se zákonem č. 114/1992 Sb. (pokud se odkazuje na veřejné zdraví, které hájí úplně jiný zákon) nijak nesouvisí a hlavně nesouvisí s předmětem řízení, tj. posouzení, zda stavba R4901 získá výjimku či nikoliv (pokud KÚ spolu s ŘSD ČR opakovaně tvrdí, že je žádáno o výjimku pro stavbu R49): „*Krajský úřad shledává stavbu D49 za stavbu, která bude realizována ve veřejném zájmu pro zajištění ochrany právem chráněných zájmů občanů, které jsou deklarovány Listinou základních práv a svobod, konkrétně práva na příznivé životní prostředí a práva na ochranu zdraví. Veřejný zájem je jasně deklarován zájmem všech zúčastněných na zlepšení životního prostředí občanů v okolí stávající trasy silnic I/49, I/55, II/490 a II/432 v okresech Zlín a Kroměříž...*“

Ze spisu ovšem nikde nevyplývá, kde, jak a kdy konkrétně dojde ke snížení intenzit hluku (navíc z případu obce Alexovice je zřejmé, že silnice R4901 naopak nadlimitně zvýší intenzity hluku), emisí a vibrací, takže tato obecná tvrzení je nutné konkrétně doložit právě pro realizaci stavby R4901, nikoliv pro realizaci jiných úseků silnice R49 či dokonce takových úseků, které vůbec neexistují (např. směrem na Slovensko), takže jen stěží lze vědecky dokazovat, že tato neexistující stavba něco někde zlepší.

Předmětem výjimky je přitom zničení biotopů i 4 druhů chráněných ES, takže je mj. nezbytné doložit splnění všechny náležitosti § 56 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., nikoliv to jen nepodloženě či spekulativně tvrdit. Z napadeného rozhodnutí nikde přezkoumatelně nelze zjistit, zda rozhodnutí ve vztahu k druhům živočichů chráněných ES splňuje tyto podmínky ZOPK. KÚ jen opsal zavádějící tvrzení ŘSD ČR.

Navíc odkaz KÚ na zcela jiný správní a na jeho výsledek, tj. **rozhodnutí o výjimce ze dne 18. 6. 2013, potvrzené rozhodnutím MŽP dne 28. 11. 2013, o které se napadené rozhodnutí na str. 55 opírá**, je rovněž nezákonný, protože takový podklad ve spise není, takže jednak došlo k porušení práva Děti Země se seznámit a vyjádřit se ke všem podkladům ve spisu (tj. s oběma rozhodnutími i s celým spisem) a jednak dle správního řádu nelze odůvodnit nějaké správní rozhodnutí ODKZAEM na důvody jiného správního rozhodnutí, protože každé řízení je jedinečné, má jedinečné účastníky, jedinečný obsah i podklady ve spise.

KÚ přitom nevádí, že pro některé druhy předmětných živočichů (viz výše bod 2 tohoto odvolání) nebyla výjimka v roce 2010 povolena, přesto v roce 2016 výjimku povoluje (zřejmě pod politickým nátlakem nebo jde o korupční vlivy), aniž dle zákona ve svém rozhodnutí uvedl jakékoliv řádné důvody, proč rozhodl opačně – naopak vše tají.

Stručně řečeno:

- 1) řízení se týká silnicí R4901/D4901, nikoliv zbývajícími částmi stavby R49/D49 nebo jinými silnicemi (R55) a dálnicemi (D1) v ČR, takže všechna argumentace se musí týkat této stavby – zbývající je irelevantní, zvláště, pokud se tvrdí to, že silnice R49 vede na Slovensko, když žádná taková trasa neexistuje v žádném správním rozhodnutí nebo v závazném stanovisku (anebo ať ŘSD ČR podá žádost o výjimku na celou silnici R49/dálnici D49 a pak logicky může měřit veřejný zájem na její výstavbu s veřejným zájmem ochrany biotopů desítek či stovek vzácných druhů organismů, které by byly jejím škodlivým zásahem zničeny).
- 2) Z rozhodnutí musejí být seznatelné úvahy a rozhodování KÚ v souladu se správním řádem, tzn. nelze opsat nepodložená, nepravdivá či irelevantní tvrzení ŘSD ČR, tzn. pokud ŘSD ČR něco tvrdí, tak to musí být doloženo ve spisu, jinak jde o irelevantní skutečnosti, o které se KÚ nemůže opírat.
- 3) ve spise chybí splnění všech požadavků § 56 cit. zákona ve vztahu k druhům živočichů chrněných ES, tzn. chybí studie, které doloží, že neexistuje jiné uspokojivé technické řešení, jak stavbu R4901/D4901 (nikoliv stavbu R49/D49 či jinou silnici nebo dálnici) realizovat, tzn. nelze jen tvrdit, že jiné neexistuje, aby nebylo doložené důkazy ve spisu.

Pokud žadatel svou žádost o výjimku pro stavbu R4901 nedoplní o chybějící doklady, které podpoří jeho tvrzení (irelevantní, spekulativní, nepravdivá, zavádějící, nepřezkoumatelná apod., navíc mnohá jsou psaná tak obecně, že se mohou týkat kterékoliv dopravní stavby v ČR, včetně železniční nebo vodní), tak je nutné jeho žádost zamítnout. Přitom je zbytečné dávat do spisu nějaké doklady o úplně jiné části silnice R49 (která jako celek technicky vůbec neexistuje) nebo dálnice D49 či dokonce nějakých nevědeckých spekulací pro neexistující část silnice R49, tj. od úseku Lípa – hranice se SR. V tomto případě, ať žadatel podá jinou žádost.

5. Žádost dle § 149 odst. 4 správního řádu o přezkum všech závazných stanovisek ve spisu

KÚ v napadeném rozhodnutí mj. uvádí, že mezi podklady je závazné stanovisko EIA. Děti Země tedy žádají, aby dle § 149 odst. 4 správního řádu byla MŽP prověřena zákonnost tohoto stanoviska EIA.

RNDr. Miroslav Patrik
člen výboru a vedoucí klubu

Tento dopis byl zaslán e-mailem z adresy dz.brno@ecn.cz a podepsán elektronickým podpisem dle zákona č. 227/2000 Sb. (v souladu např. s § 37 odst. 4 správního řádu, § 37 odst. 2 soudního řádu správního apod.). Kvalifikovaný certifikát sériové číslo 1994447 vydala Certifikační autorita PostSignum Qualified CA 2 (ověření osobních certifikátů na http://www2.postsignum.cz/icz_szng_pcu/certSearch). Doručení této podepsané zprávy potvrďte prosím neprodleně v souladu s § 2 odst. 5 vyhlášky č. 496/2004 Sb., o elektronických podatelkách.